

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Køb af Ejendommen Matr.-Nr. 13 ak og 13 al af Frederiksberg har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag.

Eksemplarer er omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Afgørelse af Formandens Forslag angaaende Behandlingen af Forslag til Beslutning af Folketinget om Nedsættelse af et Udvalg til at modtage nogle fra Indenrigsministeriet modtagne Oplysninger.

Formanden: Mit Forslag gaar ud paa, at Forslaget til Beslutning undergives een Behandling efter Reglerne for Lovforslags anden Behandling. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg dette Forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Eneste Behandling af Forslag til Lov om Fastsættelse af Husleje.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 135; Udvalgets Erklæring og Indstilling i Tillæg B. Sp. 373).

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sættes til Forhandling.

Ordføreren (Simonsen): I Lovforslaget angaaende Fastsættelse af Husleje er der i Landstinget foretaget forskellige Ændringer, efter min Mening til de større Grundejeres Fordel. Den Forandring, som er foretaget i Lovforslaget i Landstinget, udtrykker, saa vidt jeg kan se, en haardhændet Hævdelse af udprægede Kapitalist-

og Spekulationsinteresser, men det er jo ørkesløst, saaledes som Sagen nu foreligger, at komme ind paa en lang Omtale deraf. Jeg skal indrømme, at Lovforslaget, sammenholdt med den nugældende Lov, indeholder adskillige Fremskridt og-saa i den Skikkelse, det nu har faaet, men jeg mener dog at kunne sige, at de konservative Partier har forlangt disse Fremskridt meget dyrt betalt, set fra et demokratisk Synspunkt.

Der er en enkelt af de Forandringer, der er foretagne i Lovforslaget, siden det udgik herfra, som jeg ganske kort vil pege paa. Det er den, der er foretaget i § 3 angaaende frivillige Overenskomster og deres Indankning for Nævnet. Det bliver saaledes, som det ogsaa blev vedtaget i Folketinget, at alle Sager angaaende Lejeforhøjelser skal indbringes for Nævnet, men det siges i Lovforslaget, at Overenskomster, der er indgaaet frivilligt, kun kan kuldcastes eller tilsidesættes af Nævnet, naar et Flertal paa mere end een Stemme udtaler sig derfor. Det vil altsaa sige, at hvis en Lejer frivilligt er gaaet ind paa, at Lejen forhøjes, saa skal denne Sag ganske vist forelægges Nævnet, men der er intet at gøre ved den, medmindre begge Lejerrepræsentanterne, Nævnets Formand og en af Grundejerrepræsentanterne i Nævnet stemmer derfor. Det vil praktisk talt sige, at en frivillig Overenskomst angaaende Forhøjelse af Leje, som en Lejer en Gang er indgaaet paa, vil han overhovedet slet ikke kunne forvente at kunne faa ændret; det vil i alt Fald kun blive i rene Undtagelsestilfælde. Nu er det ganske vist, heldigvis, saaledes efter Loven, at Ejeren ikke ved Trusler om Opsigelse kan tvinge en Lejer til at indgaa paa en Overenskomst om Lejeforhøjelse, i den Henseende er der intet Tryk paa Lejeren, han kan nægte at gaa ind paa en Lejeforhøjelse. Men der er Bolignøden, den maa man ikke lade ude af Betragtning. Det kan desværre tænkes, at en Lejer kan nære Erygt for ikke at kunne skaffe sig anden Lejlighed og for at undgaa at komme til at staa uden Hus og Hjem lader sig friste til at gaa ind paa en alt for stor Lejeforhøjelse. Det, mener jeg, man maa henlede Lejernes Opmærksomhed paa. Saaledes som denne Paragraf